

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86	22 553 78 21 22 553 78 22	
Email	Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18 czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	

Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie:
<http://etr.warszawa.wsa.gov.pl>

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II

Dnia **23 czerwca 2017 r.**
Sygn. akt **II SA/Wa 75/17**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

URZĄD MIASTA
Podkowa Leśna
Wpłynęło dnia:
L. dz. **27 CZE. 2017**
Załączników... **1** *Nicz*

*Kancel. Prezesa
Rady g 5/17*

Gmina Miasto Podkowa Leśna
ul. Akacjowa 39/41
05-807 Podkowa Leśna

DORĘCZENIE ODPISU SKARGI KASACYJNEJ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 12 czerwca 2017 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza – jako stronie Skarżącej - odpis skargi kasacyjnej z dnia 8 czerwca 2017 r. wniesionej przez Wojewodę Mazowieckiego od wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie ze skargi Gminy Miasto Podkowa Leśna na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 14 listopada 2016 r., nr LEX-I.4131.201.2016.MR w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miasta Podkowa Leśna z dnia 11 października 2016 r. nr 173/XXIX/2016..

Sprawa zostanie rozpoznana na posiedzeniu niejawnym, jeżeli żadna z pozostałych stron w terminie 14 dni od doręczenia odpisu skargi kasacyjnej nie zażąda przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.). Na posiedzeniu niejawnym Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznana skargę kasacyjną w składzie trzech sędziów.

Wiesława Jesiotr
specjalista

POUCZENIE

1. Strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, może wnieść do wojewódzkiego sądu administracyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie 14 dni od doręczenia jej odpisu skargi kasacyjnej (art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

WSA/dor.6 - doręczenie odpisu skargi kasacyjnej/doręczenie odpisu skargi kasacyjnej zawierającej oświadczenie o rzeczeniu się rozprawy

2. Odpowiedź na skargę kasacyjną powinna być złożona do Sądu z odpisami dla każdego z wnoszących skargę kasacyjną. Odpisem pisma jest każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczone za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.

3. W przypadku, gdy strona wnosząca skargę kasacyjną zrzekła się rozprawy, strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu skargi kasacyjnej może zażądać przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.)

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-I.0552.31.2016.MR

Warszawa,

08.06. 2017 r.

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa

za pośrednictwem:

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie – Wydział II
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący kasacyjnie:

Wojewoda Mazowiecki

Reprezentowany przez:

r. pr. Martę Romanowską
Pl. Bankowy 3/5
00-950 Warszawa
(pełn. w aktach sprawy)

Strona przeciwna:

Gmina Miasto Podkowa Leśna
ul. Akacjowa 39/41
05-807 Podkowa Leśna
Działająca przez
Burmistrza Miasta Podkowa Leśna
Artura Tusińskiego

Sygnatura akt: II SA/Wa 75/17

Wolne od opłat sądowych na podstawie
art. 100 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.
o samorządzie gminnym
(Dz. U. z 2016 r. poz. 466 z późn. zm.)

SKARGA KASACYJNA
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 6 kwietnia 2017 r. sygn. akt II SA/Wa 75/17, doręczonego wraz
z uzasadnieniem 11 maja 2017 r.

Na podstawie art. 173 § 1 i 174 pkt 1 i 2 oraz art. 177 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.), zwanej dalej „ppsa”, zaskarżam w całości wskazany wyżej wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2017 r.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1) **w trybie art. 174 pkt 2 ppsa** naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:

- naruszenie art. 134 § 1 i art. 141 § 4 ppsa, polegające na nieodniesieniu się do wszystkich zarzutów zawartych w rozstrzygnięciu nadzorczym i w odpowiedzi na skargę Wojewody Mazowieckiego,

2) naruszenie art. 3 § 1 ppsa poprzez wadliwe wykonywanie funkcji kontrolnych poprzez niezbadanie i niewyjaśnienie w pełnym zakresie zgodności z prawem rozstrzygnięcia przez przyzmat ustaleń poprzez niezastosowanie funkcji kontrolnej i niezbadanie, niewyjaśnienie, a w konsekwencji nieuzasadnienie,

3) **w trybie art. 174 pkt 1 ppsa**, naruszenie prawa materialnego, to jest:

- art. 221 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) zwanej dalej „kpa”, poprzez błędną wykładnię tego przepisu i przyjęcie, że w pojęciu „każdy” mieści się także organ gminy i w konsekwencji jego błędne zastosowanie poprzez uznanie Rady gminy jako legitymowanej do złożenia skargi na działalność Starosty Grodziskiego,

4) naruszenie art. 3 § 2 pkt 6 ppsa poprzez niezastosowanie wskutek błędnego uznania braku kognicji sądu administracyjnego w sprawie, w sytuacji gdy akty Starosty Grodziskiego będące podstawą skargi na działalność Starosty dotyczyły zatwierdzenia organizacji ruchu, a więc stanowiły akty podejmowane w sprawie z zakresu skargi do sądu.

5) naruszenie przepisu art. 10 ust. 4, 5, 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017, poz. 128 ze zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo o ruchu drogowym”, i § 3 ust. 1 pkt 3, § 6 ust. 1 i § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. z 2017, poz. 784, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem”, w związku z art. 3 § 2 pkt 6 ppsa poprzez przyjęcie, że sąd administracyjny nie jest właściwy do oceny tych aktów,

6) art. 229 pkt 4 kpa w związku z art. 227 i 221 kpa oraz z art. 233-36 kpa poprzez niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, gdy podmiot skarżący zakres, a także skargi nie uprawniał do zastosowania przepisów dotyczących skargi powszechnej.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej zarzuty wnoszę o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 75/17 w całości i rozpoznanie skargi;
- opcjonalnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie;
- zasądzenie na rzecz Wojewody Mazowieckiego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;
- rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna dotyczy następującego stanu faktycznego:

W dniu 14 listopada 2016 r. Wojewoda Mazowiecki stwierdził nieważność w całości uchwały Rady Miasta Podkowa Leśna z dnia 11 października 2016 r. Nr 173/XXIX/2016 *w sprawie złożenia skargi na działalność Starosty Powiatu Grodziskiego*, dalej uchwała.

Wojewoda Mazowiecki stwierdzając nieważność przedmiotowej uchwały zarzucił istotne naruszenie prawa polegające na przekazaniu skargi na działanie Starosty do Rady Powiatu Grodziskiego, podczas gdy właściwym w sprawie pozostaje sąd administracyjny.

Zarzuty Wojewody odnoszące się do błędnego trybu skargi powszechnej mają swoje uzasadnienie w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2014 r., I OPS 14/13.

Skargą z dnia 14 grudnia 2016 r. Gmina Miasta Podkowa Leśna zaskarżyła rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego i wniosła o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego w całości. Skarżący zarzucił przedmiotowemu rozstrzygnięciu nadzorcemu naruszenie art. 85, 87, 91 ust. 1 i 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o samorządzie gminnym”, oraz art. 7, 221, 227, 228, 233, 236, 229 pkt 4 kpa oraz art. 7 i 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wojewoda Mazowiecki odnosząc się do zarzutów skargi dotyczących naruszenia przepisów art. 7, 221, 227, 228, 233, 236, 229 pkt 4 kpa i twierdzeń, że: „*skarga Rady dotyczyła nie konkretnych aktów starosty, lecz całokształtu jego działania w ww. zakresie, tj. dopuszczenia do zaistnienia długotrwałego stanu nieprawidłowości wskutek braku nadzoru. Intencją skargi nie było zaskarżanie wydanych przez Starostę aktów*” wskazał, że są one niezasadne wobec ugruntowanego w orzecznictwie poglądu, że postępowanie skargowe będzie miało charakter subsydiarny wobec postępowania sądowoadministracyjnego oraz postępowania jurysdykcyjnego (por. post. NSA z dnia 13 lipca 1983 r., II SA 593/83, ONSA 1983, nr 2, poz. 55).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego.

Uzasadniając zarzuty skargi kasacyjnej wskazać należy:

W ocenie skarżącego kasacyjnie Sąd I instancji naruszył przepis art. 3 § 2 pkt 6 ppsa przez jego niezastosowanie wskutek błędnego uznania braku kognicji sądu administracyjnego w niniejszej sprawie w sytuacji, gdy akty Starosty Grodziskiego będące podstawą skargi na działalność Starosty zawartej w uchwale dotyczyły zatwierdzenia organizacji ruchu, a więc stanowiły akty podejmowane w sprawie z zakresu skargi do sądu.

Sąd I instancji podzielił stanowisko skarżącego, że skarga Rady Miasta Podkowa Leśna na Starostę nie świadczy w żaden sposób, o tym, by stanowiła skargę na wymienione akty Starosty. Sąd podał, że: „*Intencją skargi nie było zaskarżenie wydanych przez Starostę konkretnych aktów, ale wskazanie, by dalsze procesowanie opinii komunikacyjnych przy przebudowie dróg odbywało się przy pełnym zrozumieniu praw i obowiązków, którym podlega Miasto Podkowa Leśna wpisane do rejestru zabytków.*”

Z takim twierdzeniem Sądu I instancji nie można się zgodzić. Wskazać należy, że badaniu podlega faktyczna treść uchwały, skutkiem czego, ani organ nadzoru, ani Sąd administracyjny nie jest uprawniony do badania intencji Rady, która nie wynika z uchwały.

Zgodnie nawet z przepisem art. 222 kpa o tym, czy pismo jest skargą, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.

Z treści uchwały wynika wprost, że Rada Miasta Podkowa Leśna zaskarżyła w trybie skargi powszechnej akty zatwierdzenia organizacji ruchu. Znajduje to potwierdzenie

w późniejszych działaniach Rady Miasta Podkowa Leśna, a mianowicie w złożeniu przez radnych występujących jako mieszkańcy (obywatele) Podkowy Leśnej skargi na działanie Starosty Powiatu Grodziskiego do Rady Powiatu Grodziskiego. Skarżący zarzucali Staroście Grodzickiemu brak nadzoru nad działalnością Wydziałów Starostwa Powiatu Grodziskiego skutkujący przewlekłym, biurokratycznym i nienależytym prowadzeniem spraw i naruszeniem istotnych interesów mieszkańców miasta Podkowa Leśna. Skarżący zaznaczyli, że skarga jest skargą na całokształt działalności Starosty Powiatu Grodziskiego, nie jest natomiast skargą na poszczególne akty Starosty w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 6 ppsa.

A zatem, treść skargi późniejszej złożonej przez mieszkańców była czytelna na tyle, że możliwa do rozpatrzenia przez Radę Powiatu Grodziskiego, która uznała skargę za niezasadną. Na marginesie jedynie wskazać należy, że o tyle działalność Starosty nie mogła zostać oceniona w inny sposób, o ile sprawa dotyczyła konkretnych aktów, które przecież zostały wydane. Jednak w sytuacji, gdy kwestionuje się merytoryczne rozstrzygnięcie, tutaj w postaci aktu Starosty, to należy zastosować właściwy tryb, postępowanie odrębne od postępowania skargowego. Nad tym zagadnieniem Sąd I instancji się nie pochylił.

Zaznaczyć należy, że Sąd I instancji analizując przepisy dotyczące rozstrzygnięć nadzorczych nie dokonał oceny zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Mazowieckiego z dnia 14 listopada 2016 r. tym samym zarzut naruszenia przepisu art. 3 § 1 ppsa jest uzasadniony.

Uzasadniając zarzuty naruszenia przepisów art. 229 pkt 4 kpa w związku z art. 227 i 221 kpa oraz z art. 233-36 kpa poprzez niewłaściwe ich zastosowanie, a także przepisu art. 221 poprzez błędną jego wykładnię wskazać należy, że w myśl przepisu art. 221 § 1 zagwarantowane każdemu w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo składania skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego, organów samorządowych jednostek organizacyjnych oraz do organizacji i instytucji społecznych realizowane jest na zasadach określonych przepisami działu VIII ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z przepisem art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Zdaniem Sądu I instancji Rada Miasta Podkowa Leśna była uprawniona do wniesienia skargi w trybie art. 227 kpa, sytuacja jej bowiem była analogiczna do sytuacji obywateli, radni ci bowiem reprezentowali interesy obywateli Miasta Podkowa Leśna.

Nie sposób zgodzić się z wykładnią dokonaną przez Sąd I instancji. Rada Miasta to organ gminy. Nie można organu utożsamiać z obywatelem gminy. Chociaż w skład organu wchodzi obywatele gminy, to jednak sytuacja zarówno prawna jak i faktyczna organu jest odmienną od sytuacji osoby fizycznej. Sąd I instancji błędnie utożsamiał radnych jako obywateli z Radą organem i w konsekwencji tego uznał Radę za uprawnioną do podjęcia uchwały na podstawie art. 227 kpa, w trybie przepisów działu VIII kpa odnoszących się do skarg i wniosków. Sąd I instancji bezpodstawnie wyinterpretował z pojęcia „każdy” zawartego w przepisie art. 221 kpa legitymację do działania dla Rady jako organu. Tym bardziej błędna wydaje się wykładnia dokonana przez Sąd I instancji dotycząca zakresu podmiotowego w sprawie, gdy radni indywidualnie już nie jako organ wystąpili z drugą skargą, o której była już mowa.

Użycie w powyższym przepisie ustawy zasadniczej słowa "każdy" sugeruje oparcie prawa petycji na zasadzie powszechności (*actio popularis*) w najszerszym znaczeniu. Wskazane prawo podmiotowe przysługuje zatem każdemu człowiekowi, niezależnie od posiadanego obywatelstwa czy miejsca zamieszkania (siedziby), zarówno osobie fizycznej, jak i wszelkim podmiotom zbiorowym (mającym i niemającym osobowości prawnej). Ponadto należy przypomnieć, że prawo wynikające z art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej odnosi się do wszelkiego rodzaju wystąpień, niezależnie od ich przedmiotu i celu, kierowanych do podmiotów wykonujących z mocy ustawy kompetencje władzy publicznej, które to wystąpienia nie mają jednocześnie odrębnej podstawy konstytucyjnej (np. w art. 78, art. 79 ust. 1, art. 80, art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Zakres przedmiotowy tzw. prawa petycji obejmuje szeroko pojętą działalność władzy publicznej, zarówno z punktu widzenia wskazań na jej nieprawidłowości, jak i propozycje poprawy. W wyroku z dnia 19 marca 2010 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, II SAB/Ol 17/10 wskazał, że postępowanie skargowo-wnioskowe przewidziane w przepisach kpa stanowi instrument społecznej kontroli administracji, będąc zarazem realizacją przyznanego każdemu prawa składania petycji, wniosków i skarg do organów władzy publicznej oraz organizacji i instytucji społecznych (art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

Z powyższego wynika, że zakres podmiotowy, z uwagi na podmioty, które realizują to prawo, jest szeroki. Zarówno Konstytucja RP, jak i ustawa statuuja je bowiem jako prawo każdego (także i cudzoziemców). Mogą to być osoby fizyczne, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne. Ograniczeniem w tym zakresie winien być przymiot władzy publicznej, bowiem petycje, wnioski, skargi składane są do organów władzy publicznej, a nie przez te organy.

Jeżeli przyjąć nieuzasadnioną w ocenie Wojewody Mazowieckiego interpretację Sądu I instancji, że organ wykonawczy gminy jest uprawniony do złożenia skargi do sądu administracyjnego to organ stanowiący nie może zastępować go ani w zakresie złożenia skargi na akt starosty, ani poprzez zastąpienie trybu sądowoadministracyjnego trybem ogólnoskargowym.

W myśl przepisu art. 229 pkt 4 kpa jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada powiatu.

Z powyższego wynika pewnego rodzaju odrębność w zakresie rozpatrywania skargi. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej sprawa jest rozpatrywana zgodnie z przepisami działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego. To o tej odrębności stanowi uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2014 r., I OPS 14/13.

Z powyższej uchwały wynika wprost, że zatwierdzenie organizacji ruchu przez organ jednostki samorządu terytorialnego wskazany w art. 10 ust. 4, 5, 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym na podstawie § 3 ust. 1 pkt 3, § 6 ust. 1 i § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia jest aktem, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 6 ppsa. W uchwale NSA stwierdził, że zatwierdzenie organizacji ruchu oddziałuje generalnie, nie odnosi się do konkretnej sytuacji określonego podmiotu, nie ma charakteru indywidualnego. A zatem skoro akt zatwierdzenia organizacji ruchu (odmowy zatwierdzenia lub odrzucenia projektu) stanowi akt w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 6 ppsa i podlega kognicji sądów administracyjnych, to nie można trybu sądowego zastępować trybem skargi powszechnej. Do postępowań odrębnie uregulowanych nie mają bowiem zastosowania przepisy kpa o skargach.

Tym samym zarzuty naruszenia przepisów art. 10 ust. 4, 5, 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym i § 3 ust. 1 pkt 3, § 6 ust. 1 i § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w związku z art. 3 § 2 pkt 6 ppsa wydają się uzasadnione.

Wywód Sądu I instancji pozostaje niekonsekwentny. Z jednej strony Sąd I instancji uznając, że akty Starosty podlegają ocenie w trybie skargi do sądu, z drugiej wskazując, że „Intencją skargi nie było zaskarżenie wydanych przez Starostę konkretnych aktów” wywodzi brak właściwości sądu rozpatrzenia aktów z intencji a nie treści skargi.

Reasumując powyższy wywód strona skarżąca kasacyjnie zarzuca Sądowi I instancji zarówno naruszenie przepisów prawa materialnego jak i przepisów dotyczących postępowania, a tym samym wadliwe przeprowadzenie działań kontrolnych poprzez niezbadanie rozstrzygnięcia Wojewody Mazowieckiego w pełnym zakresie. Sąd I instancji nie zbadał zarzutów rozstrzygnięcia nadzorczego dotyczących odrębności postępowań skargowych i jurysdykcyjnych, właściwości organu do rozpatrywania skarg na zatwierdzenie organizacji ruchu (sąd administracyjny czy rada powiatu). Sąd I instancji nie zbadał także zakresu podmiotowego słowa „każdy” w odniesieniu do uprawnienia do złożenia skargi w trybie Działu VIII kpa oraz nie uzasadnił, dlaczego w jego ocenie Rada gminy objęta jest w omawianym przypadku dyspozycją art. 221 kpa. Ponadto zarzuca się Sądowi I instancji błędną wykładnię przepisów ppsa, poprzez lakoniczne rozpoznanie zarzutów co do meritum sprawy.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności faktyczne i prawne zgodnie z petitum, wnosi się o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i rozpoznanie skargi, a z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku przez Sąd o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie, a także o przeprowadzenie rozprawy.

RADCA PRAWNY
Marta Romanowska
Marta Romanowska
WA-10844

W załączeniu:

- 2 egzemplarze odpisu skargi kasacyjnej.